

ΔΥΟ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ
Των Χριστίνας Αλεξίου, Αγγελικής Δούλου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΦΩΝΗ
- B) ΕΛΕΝΗ
- Γ) ΤΑΣΟΣ
- Δ) ΑΝΤΙΓΟΝΗ
- Ε) ΙΣΜΗΝΗ
- ΣΤ) ΜΑΜΑ
- Z) Κ. ΣΑΚΗ

(Το έργο διαδραματίζεται χρονικά από την ηλικία των 5 (για Ισμήνη και Αντιγόνη) μέχρι περίπου 18, οπότε ο κάθε σκηνοθέτης μπορεί να επιλέξει εκείνος για το πώς θα εκφράσει αυτό το χρονικό πλαίσιο ανάλογα με την ηλικία των χαρακτήρων. Προτείνουμε να μην γίνεται αλλαγή στα κουστούμια των κεντρικών ηρώων, με εξαίρεση την Ελένη. Αντί αυτού οι ηθοποιοί να υποδύονται του χαρακτήρες ανάλογα με την ηλικία τους)

ΦΩΝΗ: (Φωνή εκτός σκηνής)

Πολλοί λένε ότι η ζωή είναι ένας κύκλος. Πως η αρχή σου είναι και το τέλος σου, πως όπου ήσουν χτες θα ξαναγυρίσεις αύριο. Εγώ πάντα νόμιζα πως η ζωή ήταν ευθεία, γιατί ποτέ δεν ένοιωσα το συναίσθημα της επανάληψης, κάθε μέρα ήταν καλύτερη από την προηγούμενη. Όταν στο σχολείο έμαθα τα σχήματα, εξέλιξα την θεωρία μου και έλεγα πως η ζωή είναι μια «ημι-ευθεία» με αρχή αλλά δίχως τέλος. Όμως στο επόμενο μάθημα έμαθα για την έννοια του ευθυγράμμου τμήματος. Μπερδεύτηκα, γιατί δεν μπορούσα να καταλάβω ποιος ορίζει αυτό το τέλος. Ποιος ορίζει το τέλος της ζωής του ανθρώπου; Ποιος βάζει αυτή την τελεία στη γραμμή; Κυρίως όμως με ποιο δικαίωμα το κάνει αυτό;

(Η Ισμήνη και η Αντιγόνη διασχίζουν με αργό βηματισμό τη σκηνή ξεκινώντας από αντίθετα άκρα, καταλήγουν στο άλλο άκρο να κοιτάνε το κοινό. Είναι στην ηλικία των 5 ετών. Η Ελένη και ο Τάσος που είναι ήδη πάνω στη σκηνή, ακίνητοι να κοιτάνε το κοινό.)

ΕΛΕΝΗ:

Δυο κορίτσια. Από όταν ήταν μικρές, όλοι μπορούσαν να δουν τις διαφορές τους. Η μια, η μεγαλύτερη, το καμάρι της οικογενείας της, ήταν έξοχο κοριτσάκι. Κάθε μέρα με ένα χαμόγελο στα χείλη λαμπύριζε και έκανε και τον κόσμο γύρω της να λαμπυρίζει εξίσου. Και είχε μια φωνή που μέχρι και οι άγγελοι θα ζήλευαν και το γέλιο της, αυτό το αθώο γέλιο του παιδιού έκανε τους πάντες γύρω της να γελούν μαζί της.

ΤΑΣΟΣ:

Γεια σου Αντιγόνη. Θες να παίξουμε;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Αμέ, αλλά δεν θέλω πάλι με τα αυτοκινητάκια. Αυτή τη φορά θέλω κρυφτό.

ΤΑΣΟΣ:

Ωραία! Τα φυλάς εσύ!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Όχι! Αυτό δεν είναι δίκιο! Εσύ τα φυλάς, αφού εγώ βρήκα το παιχνίδι.

ΤΑΣΟΣ:

Α! Δεν έχει τέτοια! Εγώ το είπα πρώτος και εσύ θα τα φυλάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Καλά, αλλά να ξέρεις πως αυτό που κάνεις δεν είναι δίκαιο.

(παίζουν κρυφτό και μετά από λίγο τον βρίσκει)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Χα, σε βρήκα σε βρήκα! Μα καλά τι χάλια κρυψώνα ήταν αυτή! Τώρα θα τα φυλάς εσύ!

ΤΑΣΟΣ:

Καλά...

(Η Αντιγόνη τρέχει και κρύβεται στο δωμάτιο της Ισμήνη, τη βλέπει και παγώνουν και οι δυο)

ΕΛΕΝΗ:

Η άλλη. Δεν ξέρω και πολλά για την άλλη. Σχεδόν κανείς δεν μιλάει για αυτή και εγώ ποιος ο λόγος να μάθω αν δεν μιλάει κανείς. Ήταν λες και δεν υπήρχε. Λες και δεν είχε φωνή να μιλήσει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Γειά σου Ισμήνη. Κρύβομαι από τον Τάσο. Μπορώ να κρυφτώ εδώ;

(Η Ισμήνη δε μιλάει απλά την κοιτάει)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Μάλιστα. Εγώ θα κάτσω ούτε που θα με καταλάβεις. Τι κάνεις εσύ εδώ πάνω και δεν κατεβαίνεις ποτέ να παίξεις με εμάς;

(Η Ισμήνη σηκώνει τους ώμους της)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Αμάν βρε παιδί μου και εσύ! Γιατί δεν μιλάς;

(Η Ισμήνη την κοιτά και σηκώνει τους ώμους της)

ΤΑΣΟΣ:

Τσα! Σε βρήκα σε βρήκα. Ποια είναι αυτή ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Είναι η αδερφή μου η Ισμήνη.

ΤΑΣΟΣ:

Δεν ήξερα ότι έχεις αδερφή. Γιατί δεν έρχεται και αυτή να παίξει μαζί μας.

(Η Ισμήνη τον κοιτά και κουνάει το κεφάλι της αρνητικά)

ΤΑΣΟΣ :

Γιατί δεν μιλάει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Δεν ξέρω ούτε σε εμένα μιλάει.

ΤΑΣΟΣ:

Δεν φαντάζομαι να είναι από αυτά τα φρικιά που δεν μπορούν να μιλήσουν. Ο μπαμπάς μου λέει πως υπάρχουν κάποιοι που βαριούνται τόσο που ξεχνούν πώς να μιλάνε και πως δεν πρέπει να πηγαίνω κοντά τους, γιατί θα με κολλήσουν βαρεμάρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Αποκλείεται να είναι αλήθεια αυτό!. Εξάλλου η αδερφή μου μπορεί να μιλήσει, απλά ντρέπεται. Σωστά Ισμηνάκι;

(Η Ισμήνη κουνάει το κεφάλι της αρνητικά)

ΤΑΣΟΣ :

Η αδερφή σου είναι ένα φρικιό. Φεύγω. Κατέβα και εσύ κάτω μην σε κολλήσει αλλιώς δεν θα μπορώ να σε κάνω παρέα.

(Ο Τάσος στέκεται στην «πόρτα» και η Αντιγόνη κοιτάει ανάμεσα σε αυτόν και την Ισμήνη. Τελικά ακολουθεί τον Τάσο.)

(Ακούγεται από πίσω η φωνή της Ισμήνης, που τώρα 11 χρονών)

ΙΣΜΗΝΗ:

«Φρικιό», μια λέξη μου με στοιχειώνει από εκείνη την μέρα! Δεν ξέρω να μιλώ. Δεν μπόρεσα ποτέ μου να μιλήσω. Προσπάθησα αλήθεια. Προσπάθησα πολύ αλλά δεν μπορούσα. Εκείνη την μέρα, που συνάντησα τον Τάσο για πρώτη φορά, ήρθαν οι γονείς μου στο δωμάτιο και με μάλωσαν που άνοιξα την πόρτα. Μου είπαν πως τους ρεζίλεψα μπροστά στους φίλους τους και πως έπρεπε να λογοδοτήσουν εξαιτίας μου. Τους ρεζίλεψα. Άλλη μια φράση που με ακολουθούσε για πάντα, χωρίς την θέληση μου. Αλλά αυτό μου με πονούσε περισσότερο ήταν ο τίτλος: η μικρότερη αδερφή της Αντιγόνης.

(Ο Τάσος πηγαίνει κεντρικά της σκηνής. Τα κορίτσια στήνουν δυο θρανία. Η Ελένη και η Αντιγόνη κάθονται στο δεξί. Η Ισμήνη στο αριστερό. Όλα τα παιδιά βρίσκονται στην ηλικία των 11 ετών.)

ΤΑΣΟΣ:

Και πέρασαν τα καλοκαίρια με τους ηλιόλουστες μέρες και οι χειμώνες με τα κρύα βράδια τους και τα κορίτσια μεγάλωσαν και πήγαν σχολείο. Η Αντιγόνη έκανε φίλους γρήγορα και αφομοιώθηκε εξίσου γρήγορα, έγινε ένα με εμάς. Εξάλλου ήταν η ψυχή της παρέας, πρώτη στα γέλια, πρώτη στα πειράγματα η πιο famous βρε παιδί. Η δεύτερη έμεινε πάντα απαρατήρητη και όποτε της έριχνε κανείς δεύτερη ματιά την ξεχνούσε, πριν προλάβει να αναλογιστεί τίποτα.

(Ο Τάσος κάθεται μαζί με τα κορίτσια)

ΕΛΕΝΗ:

Καλά ε! Ο Δημήτρης είναι ένας κούκλος. Όταν παντρευτούμε, θα κάνουμε τον τέλειο γάμο! Σε ένα όμορφο μικρό νησάκι. Εγώ θα φοράω ένα πανέμορφο μακρύ νυφικό με ουρά και...

ΤΑΣΟΣ:

Ντριν Ντρινννν.....

ΕΛΕΝΗ:

Τι κάνεις ;

ΤΑΣΟΣ:

Το ξυπνητήρι. Ξύπνα. Ούτε Πέμπτη δημοτικού δεν είσαι και ονειρεύεσαι γάμος ότι να 'ναι.

ΕΛΕΝΗ:

Εγώ είμαι ό,τι ναι ‘ναι; Εσύ είσαι ό,τι να ‘ναι, πες ρε Αντιγόνη!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Βρε παιδιά! Αμάν!

(Ξεκινούν να τσακώνονται. Παράλληλα ακούγεται η φωνή της Ισμήνης)

ΙΣΜΗΝΗ:

Μου άρεσε να βλέπω τους φίλους της αδερφής μου να τσακώνονται. Καμιά φορά φανταζόμουν ότι είχα και εγώ κάποιον που καταλάβαινε την γλώσσα μου και τσακωνόταν μαζί μου. Κάποιες άλλες φανταζόμουν πως ήμουν η Αντιγόνη αλλά αμέσως αυτή η σκέψη μου έφευγε από το μυαλό. Δεν ήθελα ποτέ να σβήσω κανέναν από την ζωή, παρά μόνο εμένα.

(Όσο ακούγονται τα λόγια, η Ισμήνη προχωρά και στέκεται στο κέντρο της σκηνης βλέποντας την παρέα)

ΕΛΕΝΗ:

Παιδιά γιατί μας κοιτάζει έτσι αυτή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ποια;

ΤΑΣΟΣ:

Α αυτή είναι η μικρότερη αδερφή της Αντιγόνης!

ΕΛΕΝΗ:

Δεν ήξερα ότι έχεις αδερφή! Πόσο χρονών είναι;

ΤΑΣΟΣ:

Ίσα με εμάς.

ΕΛΕΝΗ:

Και γιατί δεν έρχεται να κάτσει μαζί μας;

ΤΑΣΟΣ:

Δεν ξέρει να μιλάει!

ΕΛΕΝΗ:

Δεν ξέρει να μιλάει; Χαζή είναι; Καλά κάνεις Αντιγόνη και την κρύβεις.

(η Αντιγόνη προχωρά και στέκεται μπροστά στην Ισμήνη)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Μπορείς να μου πεις τι θες και μας κοιτάζεις έτσι;

ΙΣΜΗΝΗ: (Στη νοηματική λέει «συγγνώμη απλά» -)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τι κάνεις με τα χέρια σου πας καλά ; Τι βλακείες είναι αυτές.; Λοιπόν σταμάτα να μας κοιτάς και κοίτα την εαυτό σου.

(Η Αντιγόνη προσπερνάει το κέντρο και στέκεται πλάτη. Ακούγεται από πάνω η Ισμήνη)

ΙΣΜΗΝΗ:

Κοιτώ τον εαυτό μου. Κάθε μέρα το κάνω αυτό και δεν καταλαβαίνω τι κάνω λάθος. Δεν βλέπω κάτι το διαφορετικό. Αργότερα διάβασα πως το διαφορετικό κρύβεται μέσα σου αλλά ούτε αυτό το καταλαβαίνω. Αφού κανένας δεν έκανε τον κόπο να με γνωρίσει, πώς ξέρουν τι έχω μέσα μου ;

(ΑΛΛΑΓΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Η Αντιγόνη κάθεται σε ένα θρανίο αριστερά, που αναπαριστά το κρεβάτι της. Η Ελένη εκτός σκηνής αλλάζει λίγο την ενδυμασία της ώστε να δείξει την αλλαγή του ρόλου της από Ελένη σε Μαμά Αντιγόνης. Όλοι οι χαρακτήρες εκτός από την μαμα της Αντιγόνης σε ηλικία 17 ετών)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Πωπω! Δεν μπορώ άλλο κουράστηκα με τα αρχαία γενικής και καλά αυτοί οι αρχαίοι τι θέλαν και τα γράφανε έτσι δηλαδή έλεος!

ΜΑΜΑ:

Τι έπαθες καλή μου και φωνάζεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τίποτα μωρέ μαμά. Εδώ, η προκάτοχος του ονόματος μου με βασανίζει 2000 χρόνια μετά!

ΜΑΜΑ: (Γελάει)

Πού να φανταζόμασταν εγώ και ο πατέρας σου ότι δεκαπέντε χρόνια μετά θα σε βασάνιζε τόσο πολύ η Αντιγόνη! Αν το ξέραμε θα είχαμε διαλέξει άλλο όνομα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Και εσείς βρε μαμά πιο basic ονόματα δεν μπορούσατε να βρείτε για εμάς. Αντιγόνη και Ισμήνη σκέτη τραγωδία.

ΜΑΜΑ:

Η αλήθεια είναι πως εγώ και ο πατέρας σας είχαμε πολύ φαντασία όσον αφορά τα ονόματα. Όταν σας είδαμε για πρώτη φορά, σκεφτήκαμε πως αυτά σας ταιριάζουν και έτσι και έγινε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Από την πρώτη ματιά;

ΜΑΜΑ:

Μα φυσικά! Εσύ Αντιγόνη μου ήσουν από μωρό φασαριόζα και ήθελες πάντα την προσοχή πάνω σου. Σωστή σταρ του θεάτρου, για αυτό και Αντιγόνη. Η αδερφή σου από την άλλη πάντα σιωπηλή. Πραγματικά, δεν θα έκανε αυτή για θέατρο. Αλλά θέλαμε κάπως να συνδέεστε ειδικά με τα ονόματά σας. Και έτσι κλείσαμε το Ισμήνη. Αν και τώρα που το σκέφτομαι το Μαρία της Σιωπής θα της ταίριαζε καλύτερα, θα κάναμε και πολλά αστεία μεταξύ μας. Χαμένη ευκαιρία!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Μαμά να σε ρωτήσω κάτι;

ΜΑΜΑ:

Μόλις το έκανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ρε μαμά...

ΜΑΜΑ:

Καλά. Λέγε, τι θες;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Γιατί δεν την πήγατε ποτέ σε έναν γιατρό μπας και γίνει καλά.

ΜΑΜΑ:

Η ασθένεια της αδερφής σου δεν γιατρεύεται, καρδιά μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Δεν νομίζω να θεωρείται ασθένεια αυτό.

ΜΑΜΑ:

Δεν ξέρω πως τα λέει η επιστήμη, εγώ ξέρω πάντως πως ότι δεν πάει καλά με τον άνθρωπο, θεωρείται ασθένεια που χρήζει αντιμετώπισης. Όποιος δεν το αντιμετωπίζει κακό του κεφαλιού του!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Βρε μαμά μην είσαι υπερβολική. Όλα διορθώνονται στο τέλος.

ΜΑΜΑ:

Δυστυχώς κάποια πράγματα δε διορθώνονται ποτέ. Όσο και να ασχοληθείς το πρόβλημα δε θα επιβαρύνει μόνο το άτομο αλλά και εσένα. Η αδερφή σου απλά μας βγήκε λιγάκι ελαττωματική. Για αυτό κοίταξε τον εαυτό σου και αστ' την στον κόσμο της.

(Φωνή Ισμήνης)

ΙΣΜΗΝΗ:

Ελάττωμα. Οι ελαττωματικές κούκλες δε διαλέγονται ποτέ και όταν διαλέγονται, πάντα επιστρέφονται χωρίς δεύτερη σκέψη. Είμαι σίγουρη πως αν ήμουν κούκλα θα είχα επιστραφεί χρόνια πριν, και τώρα θα είχα επανασυναρμολογηθεί για να μοιάζω με την Αντιγόνη. Την τέλεια Αντιγόνη, που αν δεν έθετα εγώ τον πήχη τόσο χαμηλά, δεν θα ήταν καν τόσο τέλεια. Και δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί είμαι εγώ που απογοητεύω. Όλα μπορώ να τα κάνω, ακόμα και να μιλήσω, αλλά στην γλώσσα μου! Την άγνωστη γλωσσά μου που κανείς δεν ξέρει παρά μόνο εγώ. Που κανείς δεν προσπάθησε να μάθει.

ΜΑΜΑ:

Τέλος πάντων. Μην τυραννάς άλλο την ψυχή σου ούτε με την αδερφή σου ούτε με τα αρχαία. Κάνε ένα διάλειμμα και έλα κάτω να φάμε.

(Ο Τάσος στέκεται στην άκρη της σκηνής)

ΤΑΣΟΣ:

Το οικογενειακό τραπέζι είναι ένα από τα μεγαλύτερα αγαθά που μπορεί να σου προσφέρει μια οικογένεια. Όλοι οι άνθρωποι που αγαπάς μαζεμένοι γύρω γύρω, περιμένοντας το πιάτο με το δικό τους γεύμα, ώστε να γευτούν μαγικές γεύσεις συνοδευόμενες από οικογενειακά αστεία και ιστορίες. Πάντα όμως σε κάθε τραπέζι υπάρχει αυτός που κάθεται μόνος του, που παίρνει τελευταίος το φαγητό του, που δε γελάει ποτέ στα ανέκδοτα ή το όνομά του δεν αναφέρεται ποτέ στις ιστορίες. Όσο παίρνανε τα χρόνια αυτή η καρέκλα παραμένει άδεια, αυτό το φαγητό τρώγεται κρύο, γιατί είναι καλύτερο να μην ακούσεις τίποτα από το να... ακούσεις τα πάντα.

(Αλλαγή σκηνικού. Δυο θρανία ένα δεξιά, που κάθεται η Ισμήνη, και ένα αριστερά που κάθονται ο Τάσος με την Αντιγόνη. Η Ελένη αλλάζει ενδυμασία για να δείξει το ρόλο της ως καθηγήτρια. Πρόκειται για κυρία Σακή)

ΤΑΣΟΣ:

Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο βαριέμαι να κάνω έκθεση. Θα μας αρχίσει τώρα η άλλη με σχεδιαγράμματα και μπούρδες και δεν έχω καμία όρεξη. Άστο πάω έξω και ας φάω ωριαία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Έλα βρε Τάσο και θα με αφήσεις εμένα μόνη, σήμερα που λείπει η Ελένη και δεν έχω με ποιον να μιλήσω.

ΤΑΣΟΣ:

Άσε με που σου λέω σε λίγο θα έρθει η στριμμένη!

Κ. ΣΑΚΗ:

Έννοια σου Τάσο και σε άκουσα. Μωρέ κανονικά έξω από την τάξη θα σε πετούσα αλλά μετά σκέφτομαι πως άμα μείνεις ίδια τάξη θα σε φάω στη μάπα, και του χρόνου οπότε παλουκώσου κάτω!

ΤΑΣΟΣ:

Κυρία, δεν είναι σωστό να μιλάτε έτσι στον «αγαπημένο» σας μαθητή!

Κ. ΣΑΚΗ:

Τάσο παιδί μου γυρνάς μια προφίλ να δω κάτι;

(Ο Τάσος κάνει αυτό που του είπε)

Ναι! Τελικά έχουν δίκιο ότι η μύτη μεγαλώνει, όταν λες ψέματα, για αυτό φρόντισε να τα μειώσεις, γιατί θα φας τα λεφτά σου στους πλαστικούς. Λοιπόν παιδιά μου σήμερα θα μιλήσουμε, για τα άτομα με αναπηρία.

ΤΑΣΟΣ:

Χα χα χα...Από πότε η αδερφή σου έγινε μάθημα στο σχολείο, ρε Αντιγόνη;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Έλα σταμάτα δεν είναι σωστό αυτό που κάνεις!

Κ. ΣΑΚΗ:

Παιδιά μου, σας ενημερώνω πως τα άτομα με αναπηρία σήμερα, ονομάζονται άτομα με ειδικές ανάγκες. Αυτό συμβαίνει, γιατί ο όρος αναπηρία αναφέρεται σε λειτουργικούς περιορισμούς, που δυσχεραίνουν την πλήρη συμμετοχή του ατόμου στην καθημερινή ζωή, ωστόσο πολλά άτομα με αναπηρία θεωρούν τον όρο υποτιμητικό. Σήμερα έχουμε μαζί μας ένα τέτοιο άτομο.

(Η Ισμήνη σηκώνει το χέρι της)

Κ. ΣΑΚΗ:

Ναι, Ισμήνη μου.

(Η Ισμήνη έχει γράψει σε ένα χαρτί «Κυρία έχετε αναφέρει τον όρο άτομα με αναπηρία 3 φορές ενώ λέτε πως είναι λάθος»)

ΤΑΣΟΣ:

Τι λέει;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

«Κυρία έχετε αναφέρει τον όρο άτομα με αναπηρία 3 φορές, ενώ λέτε πως είναι λάθος»

ΤΑΣΟΣ:

Α καλά ότι να 'ναι η αδερφή σου πάλι.

Κ. ΣΑΚΗ: Δεν είπα ότι είναι λάθος! Είπα ότι απλά ότι κάποιοι ευαίσθητοι άνθρωποι δεν μπορούν να αντέξουν την αλήθεια. Επειδή κάποιοι άνθρωποι επηρεάζονται με το παραμικρό, δεν σημαίνει ότι εγώ θα αλλάξω την άποψη μου, γιατί αν είμαι υπερήφανη για ένα πράγμα είναι την καθαρή μου συνείδηση.

(Η κυρία Σκακή δίνει τον λόγο στην Αντιγόνη)

Κ. ΣΑΚΗ:

Αντιγόνη για πες μας, εσύ που μπορείς και έχεις αυτή εμπειρία, πώς είναι η ζωή με μια ανάπηρη αδερφή;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Κυρία τώρα... δεν ξέρω τι να πω... με φέρνετε σε μια δύσκολη θέση..

Κ. ΣΑΚΗ:

Μα δεν σε κρίνει κανείς! Συζήτηση κάνουμε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Η ζωή μου .... Θα μπορούσε να είναι και καλύτερη. Εννοώ πως αν δεν είχε αυτή την αναπηρία η Ισμήνη, ίσως τα πράγματα να ήταν πιο εύκολα από πολλές απόψεις. Θα μπορούσα να είχα μια πιο εύκολη ζωή, χωρίς να με αποκαλούν το κορίτσι με την περίεργη αδερφή. Ίσως, αν δεν υπήρχε η Ισμήνη, η ζωή μου να ήταν καλύτερη.... Αλλά-

(Η Ισμήνη τρέχει εκτός τάξη-σκηνής)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ισμή-

Κ. ΣΑΚΗ:

Άφησέ την να πάρει λίγο αέρα να ηρεμήσει. Είναι καλό να συμπονούμε τα άτομα με αναπηρίες και όσο μπορούμε να τα θεωρούμε ισότιμα. Τάσο! Που κοιμηθείς! Αυτή είναι η καλύτερη λύση.

ΤΑΣΟΣ:

Μπα η καλύτερη λύση είναι ένα μαξιλάρι..

Κ. ΣΑΚΗ:

Σα δεν ντρεπε-

(Χτυπάει το κουδούνι)

Κ. ΣΑΚΗ:

Τίποτα δεν πρόλαβα να κάνω πάλι! Πού πάτε; Γιατί σηκωθήκατε; Έχετε και ασκήσεις για το σπίτι.

ΤΑΣΟΣ:

Μα κυρία που χρόνος για ασκήσεις;

Κ. ΣΑΚΗ:

Ναι γιατί κουράζεσαι πουλάκι μου! Αλλά εντάξει δε θα βάλω πολλά, μια άσκηση. Για την άλλη φορά έχετε μια έκθεση 300 με 350 λέξεις για τα δικαιώματα των παιδιών με αναπηρίες και την γνώμη σας πάνω σε αυτά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ευχαριστούμε για την κατανόηση.

Κ. ΣΑΚΗ:

Τίποτα παιδιά μου. Άντε όμως βγείτε γρήγορα, γιατί έχω εφημερία και με καθυστερείτε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Α καλά δε πάει καλά η τύπισσα.

(Αλλαγή σκηνικού. Η Ισμήνη ξαπλωμένη πάνω στο θρανία αριστερά, ενώ η Αντιγόνη μπαίνει στο δωμάτιό της Ισμήνης.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τι έγινε πάλι και με κοιτάς έτσι;

(Η Ισμήνη λέει στη νοηματική «Γιατί δεν με υπερασπίστηκες;»)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ισμήνη δεν σε καταλαβαίνω τι θες από εμένα;

(Η Ισμήνη γράφει σε ένα χαρτί τη φράση)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Μα δεν είχε άδικο. Όλοι όσοι είναι σαν εμένα κλαίγονται με τη μία. Τι και αν σας λέμε «ανάπηρους», αφού αυτό είστε και πρέπει να μάθει να το αντιμετωπίζεις. Δεν μπορώ να σε νταντεύω όλη την ώρα ρε Ισμήνη.

(η Ισμήνη γράφει σε ένα χαρτί « όντως πιστεύεις ότι σου είμαι βάρος;»)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: **(κάνει παύση για λίγο)**

Όχι ακριβώς!

ΙΣΜΗΝΗ: (την κοιτά με ύφος παραπονεμένο)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Κοίταξε να δεις η αλήθεια είναι πως .... Εξαιτίας σου έχω στερηθεί πολλά... Άμα δεν ήσουν εσύ, δεν θα φοβόμουν μήπως με κάνουν στην άκρη ο Τάσος ή η Ελένη, επειδή εσύ δεν μπορείς να μιλήσεις. Ή δεν θα στεναχωριόμουν που η μαμά και ο μπαμπάς κουράζονται εξαιτίας σου ή που η γιαγιά σταμάτησε να τους μιλάει, όταν έμαθε για την κατάσταση σου. Αλλά είσαι η αδερφή μου και σε αγαπώ, όπως και να έχει...

(η Ισμήνη της δίνει μισό-χαμόγελο)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τέσπα πρέπει να φύγω, έχω διάβασμα!

(Όπως φεύγει, γυρνά και η Ισμήνη της λέει στη νοηματική « και εγώ σε αγαπώ» αλλά η Αντιγόνη δεν καταλαβαίνει και φεύγει. Η Ισμήνη απογοητεύεται)

ΕΛΕΝΗ:

Αδερφική αγάπη. Τυχεροί αυτοί που τη νιώθουν πραγματικά. Όμως αυτή η αγάπη είναι πιο επικίνδυνη από όλες. Συχνά αυτό το τρυφερό και πολύχρωμο «σε αγαπώ», μετατρέπεται σε μια τυποποιημένη και άχρωμη φράση που τη λες από συνήθεια και όχι από ανάγκη να εκφραστείς. Άλλες φορές το κάνεις για να διασφαλίσεις τον εαυτό σου και όχι την αδερφή σου. Καλύτερα να έχει μια ψεύτικη εικόνα αγάπης στο μυαλό της, παρά εσύ τύψεις που δεν της συμπαραστάθηκαν.

ΙΣΜΗΝΗ: (ακούγεται η φωνή της από πάνω. Παράλληλα η Ισμήνη ψάχνει στον υπολογιστή)

Και εγώ; Και εγώ; Δεν έχω κανένα δικαίωμα σε αυτή τη ζωή; Τι είναι δικαίωμα; Wikipedia ορισμός δικαιώματος. Ο όρος δικαίωμα αναφέρεται γενικά είτε σε ηθικό δικαίωμα, το οποίο θεμελιώνεται σε ηθικές αρχές, είτε σε νομικό, το οποίο κατοχυρώνεται από το νόμο. Την εξουσία του δικαιώματος του προσώπου που αναγνωρίζει ο νόμος, απορρέει, επιβάλλεται, προστατεύεται. Προστατεύομαι; Εγώ προστατεύομαι; Αλλά κανείς τελικά δεν με προστατεύει. Την ψυχή μου δεν την προστάτεψε κανείς! Η ψυχή μου δεν έχει δικαιώματα; Ας ψάξω για τα δικαιώματα των παιδιών. Ναι ... ναι.. ναι... στα λόγια όλα τα παιδιά είναι ίσα. Ισότητα! Αλλά εγώ και η Ελένη δεν είμαστε ίσα, ούτε εγώ με τον Τάσο ούτε καν με την Αντιγόνη. Έχουν δικαίωμα να αντιμετωπίζονται χωρίς διακρίσεις λόγω μια κατάστασης ιδιαίτερων αναγκών, της αδυναμίας τους να μιλήσουν. Δηλαδή τα δικαιώματα είναι ψεύτικα, είναι μια εικόνα που βλέπουν πολλοί και απλά την αγνοούν όπως τότε στα εικαστικά στην Πέμπτη δημοτικού...

(Αλλαγή σκηνικού: οι ηθοποιοί φέρνουν δύο πίνακες συρόμενους με μαρκαδόρους και στέκονται μπροστά τους.)

(ακούγεται μια άγνωστη φωνή)

ΦΩΝΗ:

Λοιπόν παιδιά, σήμερα θέλω να ζωγραφίσετε, όπως νιώθετε. Αλλά θέλω να ζωγραφίσετε στους πίνακες ανά δυάδες. Θέλω οι σκέψεις και να συναισθήματά σας να συνυπάρχουν αρμονικά όπως εσείς. Θα σας χωρίσω εγώ. Αντιγόνη με Ελένη. Γιώργος με Μαρία. Τάσος με Ισμήνη.

ΤΑΣΟΣ:

Την ατυχία μου μέσα! Εγώ έπρεπε να τύχω με το μουγκό φρικιό!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Κοίταξε να δεις! Τουλάχιστον θα μιλάς και δεν θα μπορεί να σου πει τίποτα. Το όνειρό σου Τασούλη.

ΤΑΣΟΣ:

Χαχα είσαι πολύ αστεία να σε χαιρόμαστε! Να σου πω δεν θες να πας εσύ που είσαι και αδερφή της;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Πώς είπατε δεν άκουσα ;

ΤΑΣΟΣ:

Κατάλαβα. Ευχηθείτε μου καλή τύχη!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Καλή τύχη και καλή επιτυχία.

(Παίζει μουσική και ζωγραφίζουν, τελικά γυρίζουν τους πίνακες προς το κοινό. Η Αντιγόνη με την Ελένη έχουν ζωγραφίσει μια ομοιόμορφη εικόνα με γραμμές που περιπλέκονται. Ο Τάσος με την Ισμήνη έχει ζωγραφίσει ο καθένας στην πλευρά του, χωρίς να υπάρχει αλληλουχία. Ο Τάσος έχει πολλά χρώματα σε πραγματικά σχήματα, ενώ η Ισμήνη μαύρες και κόκκινες κυκλικές ή ευθείες γραμμές ενώ έχει γραφτεί με άρατο μαρκαδόρο ένα sos, παράλληλα παίζεται μουσική)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τάσο έλα μια να σου πω.

ΤΑΣΟΣ:

Έλα τι είναι;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Το θέμα ήταν να υπάρξει μια σύνδεση μεταξύ των εικόνων σας. Να σαν την δική μας.

ΤΑΣΟΣ:

Και τι σύνδεση έχω εγώ με την αδερφή σου; Μου κάνεις πλάκα;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Καλά αυτή δεν επικοινωνεί με κανέναν όχι μόνο μαζί σου. Κάνε εκεί μια γραμμή για να πεις ότι έκανες κάτι; Κρίμα είναι να πάρεις κακό βαθμό στα καλλιτεχνικά από όλα τα μαθήματα.

ΤΑΣΟΣ:

Οκ θα πάω μόνο και μόνο επειδή δεν θέλω να ακούσω την γκρίνια της μάνας μου.

(Ο Τάσος προσπαθεί να επέμβει στην εικόνα της Ισμήνης, αλλά η Ισμήνη τον εμποδίζει. Τελικά ο Τάσος σπρώχνει την Ισμήνη)

ΤΑΣΟΣ:

Κάνε στην άκρη να τελειώνουμε, δεν θα φάω εγώ κράξιμο εξαιτίας σου.

(Ο Τάσος ζωγραφίζει πάνω από την εικόνα της Ισμήνης σαν να επιβάλλεται)

ΤΑΣΟΣ:

Νομίζω πως τώρα είναι πολύ καλύτερο το έργο εμπλουτισμένο με τις δικής μου ιδέες. Το δικό σου ήταν λίγο μουντό δεν συμφωνείς. Χα χα χα

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Την ρωτάς λες και πρόκειται να απαντήσει και φαίνεσαι γελοίος ρε Τάσο. Άντε έχει χτυπήσει για διάλειμμα και εμείς είμαστε ακόμα εδώ.

(ακούγεται η φωνή της Ισμήνης)

ΙΣΜΗΝΗ:

Δικαίωμα στην έκφραση! Χα μας λένε για έκφραση, ενώ δεν ξέρουν καν τη γλώσσα μας. Τραγικοί! Αυτοί που το έγραψαν; Εγώ; Δεν ξέρω αλλά γνωρίζω, πως όλο αυτό είναι μια τραγωδία. Άμα μπορούσα θα τραβούσα μια γραμμή στα δικαιώματα να μην υπήρχαν πια, τζάμπα χαρτί. Μιλάνε για δικαιώματα, αλλά όλοι έχουν κλειστά τα αυτιά. Ή μάλλον κλειστά τα μάτια, διότι και που τους το δείχνω με αγνοούν πάλι. Ίσως να μην είναι κάποια αίσθηση που έχουν χάσει αλλά την ενσυναίσθησή τους...

(Οι ηθοποιοί τοποθετούν τον πίνακα σε μια άκρη στη σκηνή. Αλλαγή σκηνικού επιστέφουμε στο σπίτι της Αντιγόνης)

ΕΛΕΝΗ:

Αντιγόνη θα πας χορό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Πω έχω και αυτό! Ναι θα πάω! Ετοιμάζομαι και έρχομαι.

ΙΣΜΗΝΗ: (Ακούγεται η φωνή της)

Χορός. Ίσως το μοναδικό πράγμα που νιώθω ίση με τους υπόλοιπους. Δεν χρησιμοποιούνται οι φωνητικές χορδές ... Γίνεται διάλογος χωρίς αυτές. Γιατί η ψυχή και το σώμα δεν χρειάζονται διερμηνέα για να συνδεθούν. Μακάρι να είχα συνεχίσει. Στο χορό είχα βρει τον μόνο μου σύμμαχο μου, την Κυρία Καλλιόπη. Πάντα με θεωρούσε υπόδειγμα και με έβαζε μπροστά, προέτρεπε να παιδιά να είναι σαν εμένα. Θυμάμαι να λέει : « Γιατί να μην είστε τόσο ήσυχοι όσο η Ισμήνη».

ΤΑΣΟΣ, ΕΛΕΝΗ, ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ε ναι δεν είμαστε ήσυχοι γιατί εμείς μπορούμε να μιλήσουμε.

ΙΣΜΗΝΗ:

Ίσως τώρα που το σκέφτομαι να μην ήταν σύμμαχος αλλά σιωπηλή εχθρός.

(Μπαίνει μουσική και τα κορίτσια χορεύουν. Η Αντιγόνη πιο ενεργητικά. Η Ισμήνη προφανώς πιο υποτονική. Κατά τη διάρκεια του χορού χορεύουν με την Αντιγόνη ο Τάσος και η Ελένη, ενώ η Ισμήνη ξαναγυρίζει κοντά στον πίνακα και ζωγραφίζει μια τελεία στην μια πλευρά της ευθείας. Στο τέλος της χορογραφίας καταλήγει η τριάδα μπροστά από τον πίνακα της Ισμήνης ενώ η Ισμήνη από την άλλη μεριά, που βρίσκεται ένα θρανίο.)

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Κάν' το! Κάν' το! (Φωνάζουν συντονισμένα)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τι πράγμα;

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Γύρνα και δεξ!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ και ΙΣΜΗΝΗ: (που τώρα μιλάει)

Γυρνάω και βλέπω.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Τι βλέπεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Ένα βουνό.

ΙΣΜΗΝΗ:

Μια γέφυρα.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Και τι σκοπεύεις να κάνεις;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ και ΙΣΜΗΝΗ:

Να το κατακτήσω!

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Κάν' το! Κάν' το! (Φωνάζουν συντονισμένα)

(Η Αντιγόνη και η Ισμήνη ανεβαίνουν αργά και τελετουργικά στο θρανίο)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Κάτι μέσα μου λέει πως αυτό είναι το σωστό, το νιώθω, το πιστεύω.

ΙΣΜΗΝΗ:
Μπορεί να κάνω λάθος για εμένα, σωστό όμως για τους άλλους. Οι άλλοι πάντα υπερισχύουν.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Δέκα..

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Και ήρθε η ώρα της τελικής σκηνης και έπειτα η υπόκλιση. Ήρθε η ώρα ο πρωταγωνιστής να πάρει το χειροκρότημα που του αξίζει.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Εννιά...

ΙΣΜΗΝΗ:
Ήρθε το τέλος της παράστασης. Ο δεύτερος ρόλος δε θα χειροκροτηθεί, μόνο θα προσπεραστεί, λες και δεν κατάφερε τίποτα.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Οχτώ...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Και κοιτάω μπροστά όλους αυτούς τους ανθρώπους που η ιστορία μου άγγιξε και νιώθω πλήρης.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Εφτά...

ΙΣΜΗΝΗ:
Δεν βλέπω κανέναν, δεν θέλω να δω κανέναν, γιατί κανείς δεν με κατάλαβε παρά μόνο караδοκούσαν για το πότε θα πέσω...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Η στιγμή της νίκης και του θριάμβου είναι γεγονός και εγώ είμαι στην κορυφή.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Έξι...

ΙΣΜΗΝΗ:

Και εγώ στο υπέδαφος.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Πέντε...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Χαρά.

ΙΣΜΗΝΗ:
Φόβος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ και ΙΣΜΗΝΗ:(Φωνάζουν συντονισμένα)
Για αυτό που έρχεται

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Τέσσερα...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Τώρα το βλέπω καθαρά δεν είμαστε όλοι όμοιοι.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Τρία...

ΙΣΜΗΝΗ:
Γιατί δεν θέλησες να γίνουμε.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Δύο...

ΙΣΜΗΝΗ:
Ίσως τώρα κάποιος να πει την ιστορία μου.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Ένα...

(Η Ισμήνη κάνει να πηδήξει από το θρανίο αλλά ακούγεται μια φωνή)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Σταματήστε. **(Παύση)** Σβήστε τα φώτα. **(με ειδικό φακό φωτίζει τον πίνακα και φαίνεται το sos)**

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:
Κάποιος χρειάζεται βοήθεια. Πρέπει να τον βρούμε.

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:
Όχι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τι λέτε; Θέλει κάποιος άνθρωπος βοήθεια και δε θα βοηθήσουμε;

ΕΛΕΝΗ:

Άνθρωπος δεύτερης κατηγορίας.

ΤΑΣΟΣ:

Ας την βοηθήσουν οι όμοιοι της.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Σε ποιόν αναφέρεσαι;(παύση) Πείτε μου!

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Ξέρεις!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τι;

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Κάν' το. Κάν' το. Κάν' το.

(Επαναλαμβάνουν τη φράση και σταδιακά δυναμώνει η φωνή τους. Τελικά η Αντιγόνη ζωγραφίζει μια εμφανή τελεία στην άλλη άκρη της γραμμής. Ακούγεται ένας θόρυβος πεσίματος και σβήνουν τα φώτα. Ανοίγουν ξανά και η Αντιγόνη, η Ελένη και ο Τάσος χαμογελούν, ενώ η Ισμήνη είναι πεσμένη στο πάτωμα. Η τριάδα πάει μπροστά αργά και υποκλίνεται. Έπειτα η Ελένη και ο Τάσος υποδύονται τους ρόλους των δημοσιογράφων. Όλοι είναι πια ενήλικες.)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Τα κατάφερα. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους για την ευκαιρία που μου δώσατε να μοιραστώ την ιστορία μου μαζί σας. Πραγματικά ήθελα να δώσω έμφαση στις δυσκολίες που έχει η ζωή σου, όταν έχεις έναν ανάπηρο συγγενή. Όλη την ώρα ακούμε τις δικές τους πλευρές. Έπρεπε να ακουστεί και η δική μου!

ΤΑΣΟΣ:

Δεν φοβηθήκατε πως θα υπάρξουν αντιδράσεις από τον κόσμο;

ΕΛΕΝΗ:

Όταν πρωτοεμφανίσατε το θεατρικό κείμενο κατηγορηθήκατε πως εκμεταλλεύεστε τον θάνατο της αδερφής σας. Έχετε να σχολιάσετε κάτι πάνω σε αυτό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Αρνούμαι όλες τις κατηγορίες. Εγώ θέλησα να εκφραστώ για ένα θέμα που με απασχολεί από την αρχή της ζωής μου, η αναπηρία της αδερφής μου. Μου στέρησε πολλά για αυτό έχω το χρέος να μιλήσω για αυτό και ας μην αρέσει σε πολλούς. Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας.

ΤΑΣΟΣ:

Μια τελευταία ερώτηση άμα δεν σας πειράζει. Ποιο είναι το μήνυμα που θέλατε να περάσετε με αυτό το θεατρικό;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Λυπάμαι που δεν με καταλάβατε.

ΤΑΣΟΣ:

Μα μιλάτε γενικά για την συναισθηματική σας κατάσταση αλλά δεν αναφέρεστε σε συγκεκριμένα συναισθήματα, φόβο λύπη , ανακούφιση...

(Η Αντιγόνη γυρνά αργά το βλέμμα της στην Ισμήνη, την κοιτά για λίγο και γυρνά στο κοινό. Πάει να μιλήσει αλλά τελικά αποχωρεί τρέχοντας και την ακολουθούν και ο Τάσος με την Ελένη. Ακούγεται μια φωνή)

ΦΩΝΗ:

Σηκωθείτε από τις καρέκλες σας, πηγαίνετε σπίτι και μετά από έναν χρόνο ελάτε πίσω και πείτε μου τι θυμάστε, τι μάθατε; Τίποτα. Ένα απόλυτο μηδενικό. Δεν μάθατε τίποτα. Δεν θυμάστε τίποτα. Και όποιος πει ότι κάνω λάθος μάλλον ζει σε άλλη κοινωνία. Τι και αν κάνεις την αδερφή σου χαρούμενη; Τι και αν σώζεις την ζωή κάποιου, δεν επωφελείσαι, παρά μόνο αν το κοινοποιήσεις. Για αυτό βάζεις ένα τριαντάφυλλο στο τάφο της αδερφής σου και το ποστάρεις στα μέσα για να το δουν οι άλλοι και να σε λυπηθούν. Ούτε από θρήνο ούτε από εξιλέωση, απλά για την εικόνα. Γιατί η εικόνα είναι σημαντικότερο από οτιδήποτε. Αν καταφέρεις όμως να δεις πέρα από αυτή την εικόνα, θα δεις πως αν κάνεις ένα βήμα οι γραμμές των ζωών σας θα πάνε να είναι παράλληλες και ίσως συμβαδίσουν. Γιατί έτσι βελτιωνόμαστε, με κινήσεις. Αλλιώς παραμένουμε μόνοι σε απόσταση με τον άλλον, σαν δύο παράλληλες γραμμές ελπίζοντας δειλά να μην βάλουμε εμείς αυτή τη τελεία στη γραμμή-ζωή του άλλου και όταν – ή συγγνώμη αφού- συμβεί αυτό, πάντα λέμε το ίδιο πράγμα...

ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Δεν έφταιγα εγώ. Αυτοί...

(Δείχνει στην άλλη μεριά της σκηνής τον Τάσο και την Ελένη που και αυτοί δείχνουν εκείνη)

ΤΑΣΟΣ και ΕΛΕΝΗ:

Εσύ....

ΤΑΣΟΣ, ΕΛΕΝΗ και ΑΝΤΙΓΟΝΗ:

Αυτοί...

(δείχνουν το κοινό. Η Ισμήνη σηκώνεται και φωνάζει)

ΙΣΜΗΝΗ:
Εσείς .

ΤΕΛΟΣ